

Όταν ο Αίγισθος μεγάλωσε, παρέλαβε από τη μητέρα του την Πελοπία εκείνο το σπαθί της νύχτας του βιασμού της. Ο Ατρέας τον έπεισε πως η απειλή ονομαζόταν Θυέστης και πως ήταν χρέος του να τον σκοτώσει. Ο νεαρός έφυγε να βρει το θύμα του στην εξορία. Ο Θυέστης, όμως, αναγνώρισε το σπαθί που είχε χάσει και κατάλαβε πως ο υποψήφιος φονιάς ήταν ο γιος του. Τον έπεισε πως οι δυο τους μπορούσαν να κυβερνήσουν τον κόσμο. Ο Αίγισθος γύρισε στο παλάτι του ευεργέτη του, που περίμενε ανυποψίαστος, και τον σκότωσε. Περιχαρής πήγε και στη μητέρα του να της αναγγείλει ότι βρήκε τον πατέρα του. Όταν η Πελοπία έμαθε, ποιος είναι ο βιαστής της, αυτοκτόνησε. Ο Θυέστης γύρισε στο βασίλειο, πήρε τον θρόνο κι έδωσε τα ορφανά του Ατρέα, που μετά από περιπλανήσεις πολλών χρόνων, κατέφυγαν στη Σπάρτη, στην αυλή του βασιλιά Τύνδαρου. Όταν με τον καιρό πέθανε ο Θυέστης, τον διαδέχτηκε ο Αίγισθος.

Στην ξενιτιά, ο Αγαμέμνονας μεγάλωνε περιμένοντας την ώρα που θα διεκδικούσε πάλι το βασίλειο της Αργολίδας. Στο μεταξύ διάστημα, ο Αγαμέμνονας παντρεύτηκε την Κλυταιμνήστρα και ο Μενέλαος την αδελφή της, ωραία Ελένη, κόρες του βασιλιά. Όταν ο Τύνδαρος πέθανε, ο Μενέλαος τον διαδέχθηκε στον θρόνο της Σπάρτης και παρέμεινε εκεί.

Η ώρα της εκδίκησης δεν άργησε να φθάσει για τον Αγαμέμνονα. Ο Αίγισθος εκθρονίστηκε κι απομακρύνθηκε από τη χώρα. Σύμφωνα με άλλους μύθους, η επιστροφή του Αγαμέμνονα στην πατρίδα του έγινε ενόσω ακόμα ζούσε ο Θυέστης, ο οποίος και εκθρονίστηκε για να πεθάνει στα Κύθηρα, όπου τον ακολούθησε ο Αίγισθος.

Ό,τι κι αν έγινε, ο Αγαμέμνονας αποδείχθηκε μεγάλος βασιλιάς. Ξεκινώντας από τη Σικυώνα, κατέκτησε όλες τις γύρω περιοχές, εξελίχθηκε στον ισχυρότερο ηγεμόνα του Ελλαδικού χώρου και έφθασε το βασίλειό του σε σημείο να ονομάζεται από τον Όμηρο «πολύχρυσος Μυκήνη». Από την Κλυταιμνήστρα απέκτησε γιο τον Ορέστη και κόρες την Ιφιγένεια (κατά μια πονηρή εκδοχή, κόρη του Θησέα και της ωραίας Ελένης), την Ηλέκτρα και την Χρυσόθεμη.

(τελευταία επεξεργασία, 17 Μαΐου 2021)

